

میر نیقان و گورگہ پور

وہ دگیزانی : بدرخان شہداحد سیب

سى تولىنگى بال رەش

پىرەمىردىك و دوو كورى پىكەوۋە دەژيان. دەبوايە دوو كورەكە سامانى باوكيان بەيەكسانى لەنىۋانى خۆياندا دابەش بكن. بەلام كورى گەورە ھەموو مال و سامانەكەى برد و رۆيشت. كورى بچووكيش مالەكەى بەجى ھىشت و سەرى خۆى ھەلگرت. بەرىگەوۋە بىرىكى بۆ ھات:

«بۆچى ھەندىك خەلك زۆريان ھەيە و ھەندىكى تر ھەر ھىچيان نىيە؟ خۆزىا بمتوانىايە خەلك ئاسوودەتر بگەم!»

لەناكاو چاللىكى گەورەى لەبەر پىي خۆيدا بىنى. پەيژەيەك بەرەو بنى چالەكە شۆر دەبووۋە. لاۋەكە بە پەيژەكەدا چوۋە خوارەوۋە. چالەكە تارىك و نوتەك بوو. دەرگايەكى گەورەى ھاتە پىش. لاۋەكە دەرگاكەى كىردەوۋە و خۆى لە كۆشكىكى گەورەدا بىنىيەوۋە. كۆشكەكە چەندىن ژوورى ھەبوو. كچىكى جوانكىلە لە ژوورى ھەرە دوايى دانىشتبوو. پرچىكى رەشى كەزى شۆر و جووتىك گۆنای گولرەنگى ھەبوو. ددانى ۋەك رىزى گەردانەى مروارى بوو. بەلام چاۋەكانى پر لە مەترسى بوون. كچە جوانكىلەكە گوتى:

«تۆ له كوێوه هاتووی؟»

«له سه ر زه وييه وه!» لاهه كه وه لامي دايه وه.

كه كه زريكاندي: «بوچي تا هه تايه ليره نامينييه وه؟» ئه مه ي گوت و هه ستا
 رويشت. لاهه كه لچكي شاله ئارمووشينه كه ي كه كه ي گرت. كه كه ده رگا كه ي
 كر ده وه. بوو به قولينگيكي بال رهش و فری. به لام شاله كه ي له ناو ده ستی
 كوره كه دا به جي ما. له و كاته دا رووناكيي ناو كووشكه كه كوژايه وه.
 دوا جار، لاهه كه، توانی په يژه كه بدوژي ته وه و له كووشكه تاريك و نوته كه كه ي
 ژير زه وي هاته ده ره وه.

ئيواره بوو، لاهه كه به شه قامی شاريكي گه وره دا پياسه ي ده كرد. شاره كه
 له سه ر ليواری گو ماويك هه لكه وتبوو. گو ماوه كه لافاوه گه وره گه وره ي لي
 هه لده ستا. خه لكه كه ي ده يانگوت: «ئهم لافاوه به فه رماني كچيكي ئه فسوونبازی
 چه په له وه رووده دا. هه ر كاتي جوانترين كوره لاي خو ماني تي فری بده ين.
 لافاوه كه ده نيشي ته وه.»

لاوه كه گو تي: «شتی وا نه كه ن. من ده چم به ره نگاری ئهم ئه فسوونبازه
 چه په له ده بم.» ئه مه ي گوت و چوو ه سه ر ئه و كانياوه ي ئاوي گو ماوه كه ي لي
 هه لده قولا.

لهسه کانیاهکه، کچی جوانکیله چاوی بهزه بیبانهی بینی. ئاوی له گۆزهیهکی زیوینی بی بنهوه بهتال دهکرد. لاهکه گۆزهکی لی پفاند. کچهکه زیرهیهکی لی ههستا و، بوو به قولینگیکی بال رهش و بهرهو ئاسمان فری.

دوای ههوت رۆژ لاهکه هاته شاریکی تر. خه لکی شارهکه له ترس و لهرزیکی بی وچاندا دهژیان. ئه مهله ئاگرینهی لهسهه تاویریکی ئهو نیزیکانهدا دهژیا، ههموو سالی دههاته سهه شارهکه و دهرد و پهتای بهسهردا بلاو دهکردهوه.

لاوهکه به تاویرهکهدا هه لگهرا، سهرنجی ئهشکهوتیکی دا و کچی جوانکیله چاوی بهزه بیبانهی بینی. کچهکه هه ندیک په ری بالندهی بهسهه و مهچهکیهوه بهستاوو.

کچهکه به دهرکهوتنی کتوپری لاهکه داچلهکی و له ترسانه ئهنگوستیلهکهی فری دا. بوو به قولینگیکی بال رهش و یهکسهه بهناو په له ههورهکاندا ون بوو.

لاوهکه له گردهکه شۆر بووهوه و په له هه ورئیکي رهشی بینی که بهری
ههتاوی گرتبوو. له سهه لوتکهی هه ورهکاندا کۆشکیکی بینی. کۆشکهکه هینده
جوان بوو، له جوانییا سوّمای چاوی دهبرد. لاهکه بیری کردهوه:
«خۆزگه بمتوانیایه سهریک لهم کۆشکه بدهم.» یهکسهه شاله ئارمووشینهکه
له کراسهکهیهوه دههکهوت و بووه په یژهیهکی دریژی ئهوتۆ بههه ئاسمان
هه لکشا. لاهکه به په یژهکهدا هه لگهرا. چوه ناو کۆشکهکه و لهناکاو دهنگی
بالی مهلی له دههوههرا هاته گوئی. خوی له گۆشهیهکدا شیردهوه و سهرنجی
پاگرت.

سى قولينگى بال رەش ھاتنە بەر پەنجەرەيەك. پەر و باليان دامالى و بوون بە سى كچى جوانى پرچ رەشى كەزى شۆرى گۇنا گولرەنگى. ددانيان لە ريزى مروارى دەچوو. بەلام رەنگ و پرووى سى كچەكە زۆر بى بەزەيبىيانە بوو. يەككىيان سكالاي خوى كرد و گوتى: «كاتى گەرامەوہ كوۆشكە تاريكەكەم، كورپك لەوى بوو، لەزەوييەوہ ھاتبوو. شالە ئارمووشينەكەى لى رفاندم و پويشت. شالەكەى من سەرچاوەى ھەموو ھيز و توانايەكم بوو.»

كچىكى تر چيرۆكى گۆزە ئەفسووناوييەكەى خوى بو گيرانەوہ و، سىيەميش چيرۆكى ئەنگوستيلە ئەفسووناوييەكەى.

لاوہكە ھاتە دەرەوہ و گوتى: «ئەوہ من بووم ئەو شتانەى ئيوەم برد. ئىستا ھەموو ھيزى جادوويى ئيوەم لەلايە.»

كچە جوانەكان پارانەوہ: «دەبى شتەكانمان بەدەيتەوہ. ئەگەر نا دەمرين،» لاوہكە گوتى: «پارانەوہ دادتان نادات. من دەمەوى خەلك ئاسوودە بكەم. لەبەرئەوہ ھيزە شوڤارەكانتان نادەمەوہ. برون پيش ئەوہى درەنگتان بەسەرداييت.»

قولينگەكان باليان كردهوہ و فرين. ئيدى لەو رۆژەوہ نەيانتوانى خەلك پەريشان و نارەحەت بكەن.

میرنیشان و گورگه بۆر

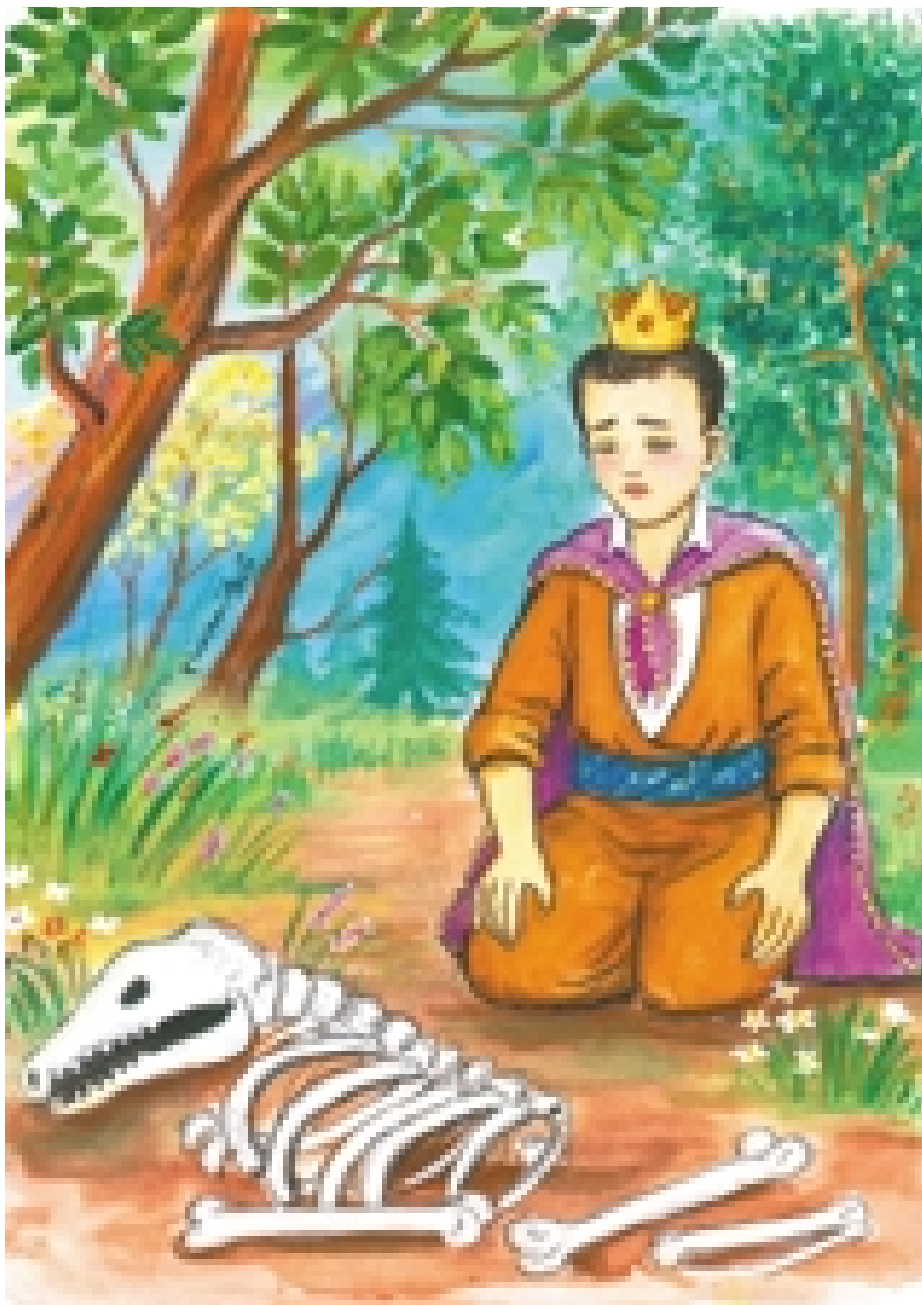
هه‌بوو نه‌بوو، سه‌رده‌مانی زوو پاشایه‌ک هه‌بوو ناوی به‌ره‌نده‌ی بوو. پاشا سی‌کوری هه‌بوون، کورپه‌گچکه‌که‌یان ناوی نیشان بوو. پاشا ره‌زیک‌کی جوانی سیوانی هه‌بوو ناوبانگی پی‌ده‌رکردبوو. ره‌زه‌که‌پر بوو له‌داری سه‌یر سه‌یر، سیوی زی‌رینیان ده‌گرت. پاشا گه‌لیک به‌ره‌زه‌که‌یه‌وه‌ده‌نازی. جا به‌راستی شایه‌نی پیوه‌نازین بوو. به‌لام‌پوژیک له‌پوژان دزیکیان لی‌هه‌لکه‌وت و ده‌ستی به‌سیودزین کرد.

پاشا شی‌ت و هار بوو، زوری پی‌ئه‌سته‌م بوو ئه‌و سیوه‌جوانانه‌ی له‌ده‌ست بچن. له‌به‌ره‌ئوه‌شه‌وانه‌پاسه‌وانی داده‌نا بو‌ئوه‌ی دزه‌که‌بگرن، به‌لام‌سیو به‌ره‌و بران ده‌چوو. پاشای تاین له‌حه‌ژمه‌تان چه‌شکه‌ی نانی نه‌ده‌کرد.

کورپانی پاشا بو‌ئوه‌ی دل‌ی باوکیان بده‌نه‌وه، هاتن گوتیان: (باوه‌خه‌م مه‌خۆ، ئیمه‌خۆمان دزه‌که‌ده‌گرین.) کورپه‌گه‌وره‌که‌یان گوتی: (ئه‌مشه‌و من یه‌که‌مین پاسه‌وانی ده‌گرم و دل‌نیاشم دزه‌که‌ده‌سگیر ده‌که‌م.) به‌ره‌به‌ری نیواری کورپه‌که‌به‌ره‌و ره‌زه‌که‌چوو. تا ماندوو بوو به‌و ناوه‌دا خولایه‌وه. پاشان له‌سه‌ر نه‌رمه‌گیایه‌که‌راکشا و خه‌و بردییه‌وه.

بو‌به‌یانی پاشا زۆر هه‌لوه‌دابوو بزانی ئاخۆ کورپه‌گه‌وره‌که‌ی دزه‌که‌ی گرتوه‌یان نا! کورپه‌گه‌وره‌که‌ی گوتی: (باوه‌گیان، نه‌مگرت، ئه‌مشه‌و ترووکه‌یه‌که‌چییه‌نه‌نووستم، به‌لام‌که‌سم نه‌بینی).

شه‌وی دوواتر، دووه‌مین کورپی پاشا چوو پاریز، به‌لام‌ئویش ته‌بای براگه‌وره‌ی، ئه‌و شه‌وه‌خه‌ویکی چاکی کرد. ئه‌وجا نۆره‌هاته‌سه‌ر میر نیشان، میر نیشان باوکی زۆر خو‌ش ده‌ویست و هه‌زی ده‌کرد به‌گرتنی دزه‌که‌دل‌ی خو‌ش بکا. ئه‌و شه‌وه‌چوو پاریز و گه‌لیک لی‌ره‌و له‌وی خولایه‌وه. نه‌ده‌ویزا

دابنیشی نه بادا خه و بیباته وه. میر ئیفان ههستی کرد خه وه کوتکه ی گرتووه، ههستا به خوناوی چیمه نه که دهم و چاوی خووی پاک شوشت. شه و راشکا، میر ئیفان هه هینده ی زانی خه رمانه تیشکیک له ناو ره زه که دا دهر که وت. تیشکه که تا دههات پتر پرشنگی دها، سه رتاپای ره زه که ی رووناک کرده وه. دهتگوت نیوهر رویه کی تیشکنی هاوینه. له ناکاوا مه لیک ی ئاگرین به بهر چاویدا فری و له سه ر لکی نه و داره نیشته وه که میر ئیفان پاسه وانه تیی له په نا گرتبوو. مه له که به دهن دووکان که وته هه لکۆلینی سیوه زپینه کان. میر ئیفان به پانه زکی له مه له که چوو په پیش و پری دا کلکی. مه له که خووی له چهنگی میر ئیفان راپسکاند و هه لفری، به لام په ریکی کلکی له ناو دهستی میر ئیفان به جی ما. بۆ به یانی میر ئیفان دهسته وه امیز چوو به رده می باوکی. پاشا به بۆره هیوایه که وه گوتی:

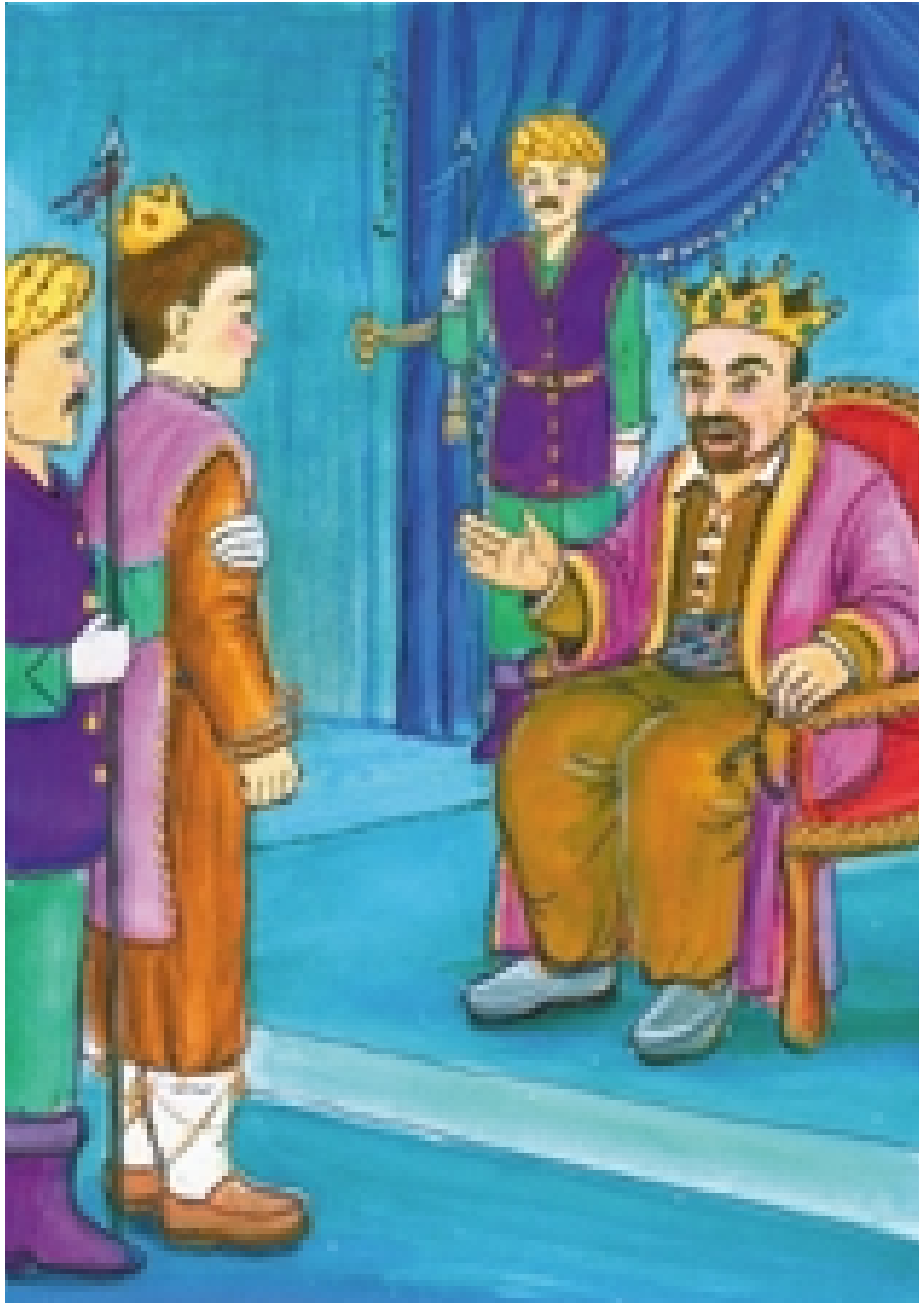
(کورپی خوشه و یستم، هه رنه بی دزه که ت بینی؟)

(به لئی بینیم. هه رچه نده پیتم نه گیرا، به لام نیشانه یه کی بچوو کم دست که وت. نه ویش ها نه و په ره کلکه یه. وا دیاره دزه که ی ئیمه مه لیک ی ئاگرینی جوانه!)

پاشا به دلکی خوشه وه له په ره کلکه که راما، پاشان شادییه کی هه ست بزوینی هاتی و یه کسه ر مگیزی خواردنی گه راپیه وه... پاشا ناو به ناویک دهستی ده دایه په ره کلکه جوانه که و به سه رسامی سه رنجی ده دایی.

روژتیکیان پاشا گازی هه رسی کورپی خووی کرد و پی گوتن: کوره خوشه و یسته کانم، نه گه ر هه زه که ن باوکتان دلشاد و سه رفیراز بی، هه رسیکتان نه سپتان زین که ن و بکه ونه دنیا، بۆ نه وه ی مه لی ئاگرینم بۆ په یداکه ن.

کوره که له گه ت و ناوشان پانه کانی پاشا، دهسته وه امیز کړنووشیان بۆ باوکیان برد، نه سپیان زین کرد و به ره و ئامانج به ری که وتن. هه رکه سه و ریگه یه کی جودای هه لبارد. هینده ی نه برد میر ئیفان گه یشته پیده شتیکی

به‌رین و هه‌راو، له‌ناو ئەو پێدەشته‌دا چاوی به ئالایه‌ک کهوت، ئەم شتانه‌ی له‌سه‌ر نووسرا‌بوو:

(ئەوه‌ی ڕێگه‌ی ناوه‌ند بگرئ، خۆی و ئەسپه‌که‌ی ده‌مرن).

(ئەوه‌ی ڕێگه‌ی ده‌سته‌چه‌پ بگرئ، به‌ زیندوو‌یی ده‌رده‌چی به‌لام ئەسپه‌که‌ی ده‌تۆپئ).

ئەم بۆره‌ هیوا‌یه‌ میر نیفان‌ی سه‌رپشک کرد، بو‌یئ ملی ڕێگه‌ی ده‌سته‌راستی گرت و ڕۆیشت. تا پێی کرا ڕۆیشت به‌لام سووره‌ گه‌رمای هه‌تاوی هاوین زۆری تین بو‌ هینا و له‌ په‌لوپۆی خست. میر نیفان هه‌لو‌یستا بو‌ ئەوه‌ی تاویک پشوو‌ بدا. له‌ ئەسپه‌که‌ی دابه‌زی و لای دایه‌ سه‌ر نه‌رمه‌ گیا‌یه‌ک بو‌ ئەوه‌ی سه‌رخه‌ویک بشکینئ. ته‌واویک نووست - پاشان که‌ به‌ئاگا هات ئەسپه‌که‌ی نه‌مابوو. ئەم لا ئەسپ ئەولا ئەسپ، شوونی هه‌لگرت ها لێره‌ ها له‌وئ تا گه‌یشته‌ سه‌ر کۆمه‌لی ئیسک و پرووسکی ئەسپه‌ نازداره‌که‌ی. میر نیفان زۆری سوو له‌ ئەسپه‌که‌ی بووه‌وه، دلته‌نگ بوو، چۆن ئەم هه‌موو ڕێگه‌وبانه‌ به‌بئ ئەسپ بپڕئ؟ (به‌پێیان؟) به‌لام ئەرکیکی به‌په‌له‌ی هه‌یه. له‌ دلی خۆیدا ده‌یگوت (به‌پێیان؟ به‌پێیان؟ ده‌ی با وابئ!)

ملی ڕێگه‌ی هه‌له‌مووت و دژواری گرت‌ه‌به‌ر و ڕۆیشت. تا هینزی له‌به‌ر برا ڕۆیشت. ئیدی په‌کی کهوت و هه‌نگاوی له‌دوو نه‌هاتن. له‌سه‌ر سه‌وزه‌گیا‌یه‌کی نه‌رم و شل ڕاکشا و بیری له‌ چاره‌ی کلۆلی خۆی کرده‌وه. له‌ناکاو گورگیکی لی په‌یدا بوو، گورگه‌که‌ ته‌پ و کوت بو‌ لای وی ده‌هات.

(بو‌ وا خه‌مباری میر نیفان؟) گورگه‌ بو‌ر پرسیاری لی کرد.

میر نیفان گوتی:

(به‌ ده‌ردی خۆمه‌وه ده‌تلیمه‌وه، گورگه‌ بو‌ر! ئەسپه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌م له‌ده‌ست چوه‌).

(به‌داخه‌وه، میر نیفان، من ئەسپه‌که‌تم خوارد، زۆرم سووه. پیم بلئ بو‌ وا له‌

مال ده‌رکه‌وتووئ؟ به‌دوای چیدا ویلئ؟) گورگه‌ بو‌ر پرسیاری کرد.

(باوكم بۆ پەيدا كىردنى مەلى ئاگرىنى نارىووم.)

(ئەى ھاوار!) گورگە بۆر ھاوارى لى ھەستا. (ئەو ئەسپەى تۆ بە سى رۆژانىش ناتگەپەنپتە ھىلانەى ئەو مەلە. تەنبا من دەزانم مەلى ئاگرىن لەكوئى دەژى. ئەسپەكەى تۆم خوارد لەبەر ھەندى شەرمەزارم. دەبمە پاكارى دلسۆزى تۆ و دەتبەمە لای ھىلانەى ئەو مەلە. سواری پشتم بەو توند خۆت بگرە.) مىر ئىقان خۆى ھەلداپە سەرپشتى گورگە بۆر و ھەك تىر بۆى دەرچوون. بەناو دارستانى سەوزى شىن باو، بەسەر گۆماوى بە برىسك و باسكدا رۆيشتن. گورگە بۆر كلكە كوئكنەكەى كىردبوو ھەو ھەك گەسك بە ئاستەم لە ئاوى گۆماوھەكانى دەخشاند. تا گەيشتنە بن شوورەپەكى بۆر و بلىدى قەلەپەكى بەردىن. (مىر ئىقان چىپى پى گوترا بوو واى كىرد. بە دىوارەكەدا ھەلگەرا و خانووە بچووكەكەى بىنى. ھىلانە زىرپىنەكە لەسەر لىواری پەنجەرەى خانووەكەدا بوو و مەلى ئاگرىنى تىدا بوو. مەلەكەى دەرھىنا و لەگىرفانى كورتەكەكەى شىردەو. لە گەرانەو ھەدا بوو، چەندى كىرد نەپتوانى ھىلانەكە بەجى بىلى. دىمەنى ھىلانەكە چەندى بلىپى جوان و دلگر بوو! چۆنى بەجى بىلى؟ ئامۆژگارى گورگە بۆرى لەبىر كىرد، دەستى بۆ ھىلانەكە برد و نەبرد، ھەر ھىندەى زانى ھەرا و زەناپەكى ئەوتۆ ھەستا نەپتەو، مىر ئىقان لەترسانە داچلەكى. زىرەى زورپنا و پمبەى دەھۆل پاسەوانانى بەئاگا ھىنا و، ھاتن مىر ئىقانىان لەجىو گرت و پەلكىشىان كىردە بەردەمى (ئەفرۆن) پاشا. ئەفرۆن پاشا لەركانا چاوى پەرىپە پشتى سەرى، نەراندى: (تۆ كىپى كورە؟ لەكوپو ھاتووى؟)

مىر ئىقان لىپى زىت بوو ھەو: (من مىر ئىقانم، كورپى بەرەندەى پاشام).

(مخابنە شازادە دزى بكەن!)

(جا چىپە؟) مىر ئىقان بەرتەكى داپەو. (مەلە ئاگرىنە جوانەكەى تۆش

سىو زىرپىنەكانى ئىمەى دزىو!)

شا ئەفرۆن برىك ھىور بوو ھەو، پاشان گوتى: (ئەگەر ھەكو پىاوان بەھاتاپەى

و پیت گوتبام ئەوا بەوپەری ریزهوه مهلهکهه پيشکيشی بهرهندهی پاشای خاوهن شکۆی باوکت دهکرد. دهبرۆنی ئیستا چ واتهوات و دهمگۆیهک دهکهوئته ناو شار و چ بهیت و بالۆرهیهک ههلهبهستری! باشه، من لیت دهبورم ئەگەر بێو چاکهیهکم لهگهلهدا بکهی. دهتننیرمه پاشانشینییکی دوور، بۆ ئەو ههریمهی (کوزمان) پاشای تیدا رۆنیشتوووه. له تهویهکهی کوزمان پاشادا ئەسپییکی یال و بژ زێرینی زۆر جوان بهستراوهتهوه. ئەگەر توانیت ئەو ئەسپه بدزی و بۆمی بینی، ئەوا منیش له بریتی ئەوه مهلی ناگرین و هیلانهکهیت دهممێ!

میر ئیقان، رێ و راست گهرايهوه لای گورگه بۆر.

(پیم گوتی دهست نهدهیه هیلانهکه بهلام بهگوت نهکردم!)

میر ئیقان کهوته پارانهوه: (بمبووره، هاوړی خوشهویستم. جارێکی تر شتی وا ناکه).

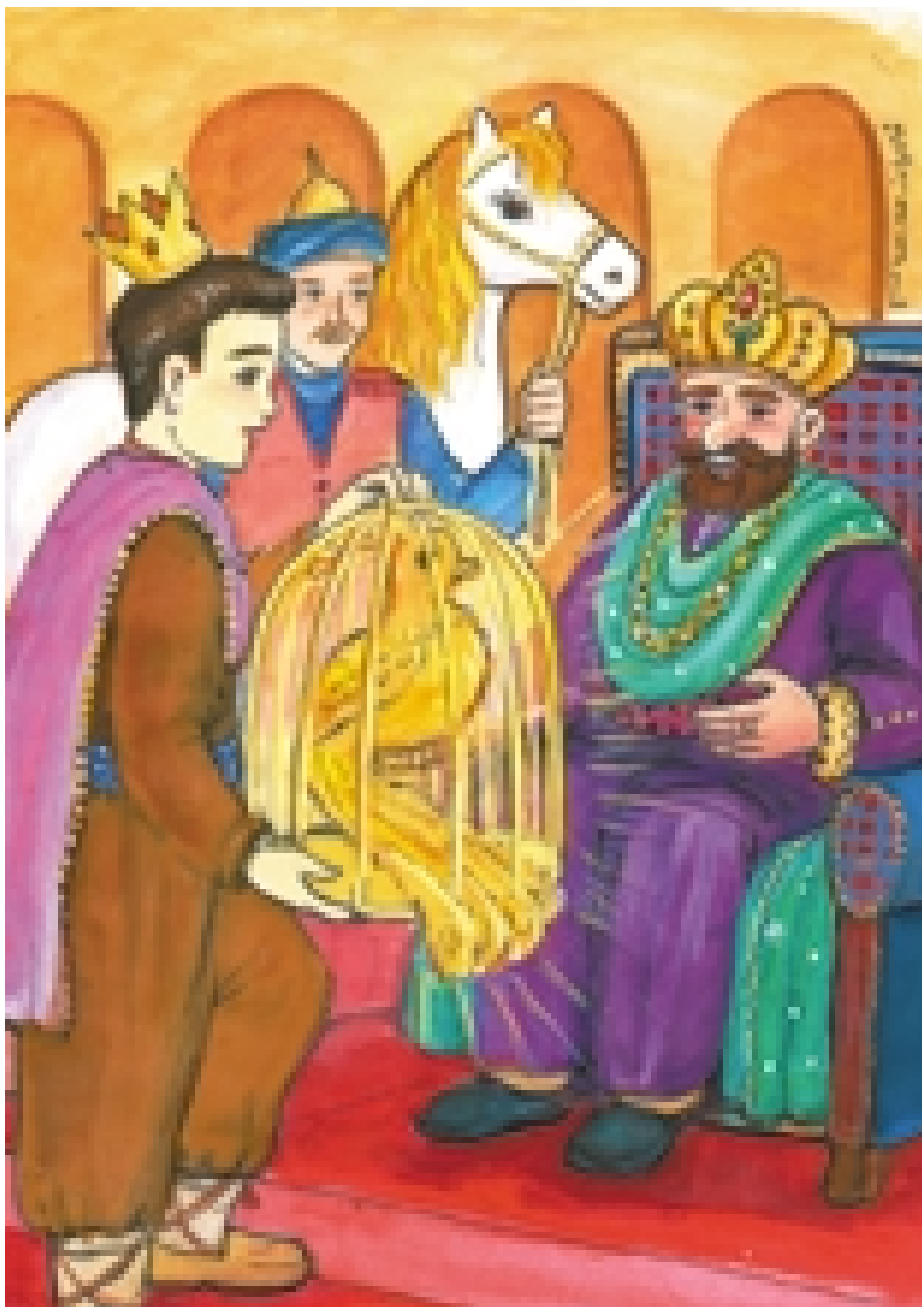
(گویی مهدي، سواری پشتم به چارهسهريکی بۆ دهوژينهوه.)

میر ئیقان خۆی ههلهایه سههر پشتی گورگه بۆر و بۆی دههچوون، چیا و نهوالیان بری، دهشت و پیدهشتیان بری. چهند شهو و چهند رۆژان رۆیشتن تا گهیشتنه بن دیواری ئەو قهلايهی ئەسپي یال و بژ زێرینی تیدا پارێزرا بوو. گورگه بۆر فهرماني دا: (میر ئیقان بهم دیواری قهلايهدا ههلهگهري، پاسهوان تیکرا نووستوون. گورگه بۆر چۆنی گوتبوو کتومت ئاوها بوو - میر ئیقان چوووه ناو تهویه و ئەسپهکهی گرت. بهلام چهندي کردی نهیتوانی چاو لهسهه ریشمهکهی ههلهگري. ریشمهکه سههرانهه به زێر و بهردی گرانبایی نهخشابوو. دیاره ئەسپيکی بهناز پهروهرده بوو!

میر ئیقان هههه که دهستی بۆ ریشمهکه برد، ئیدی به زێرهی زورنا و ریمبهی دههۆل و به ههراوهناي پاسهوانان کهر و کاس بوو. میر ئیقانیان گرت و بۆ پیش کوزمان پاشایان راپیچ کرد.

کوزمان پاشا نهپاندی: تۆ کئی؟ لهکویوه هاتووی؟

(من میر ئیقانی کوری بهرهندهی پاشام.)

(میر ئیقان؟ ئەسپان دەدزى؟ تەنانەت جووتیارىكى كەم ئاوەزىش ھىندە گەوج نابى! باشە، باشە، دەتبوورم ئەگەر پیاوھەتییەكم لەگەڵدا بگەى. (دالامات) پاشا كچىكى جوانى ھەيە - يەلىناى مەزەدارى پى دەلین. ئەگەر ئەو كچەم بۆ ھەلگىرى و بىھىنیتە ئىرە، ئەوا ئەسپەكە و ریشمەكەیت دەدەمى.

میر ئیقان بەدلى پر لە خەم و پەژارەو گەراپەو ھە كورگە بۆر و دەرد و كەسەرى دلى خۆى بۆ ھەلپشت.

(پىم گوتى دەست بۆ ریشمەكە نەبەى، بەلام بەگوتت نەكردم، تاوانى خۆتە.)

(تكاىە بمبوورە!) میر ئیقان ناوراپەو.

(باشە دەتبوورم،) گورگە بۆر دلى نەرم بوو. (سواری پشتەم بە با بەرى

كەوین...)

میرئیقان خۆى ھەلداپە سەرپشتى گورگە بۆر و بۆى دەرچوون. رۆژىك و دووان، شەویك و دووان، تا گەیشتنە میرنشینە دوورە دەستەكەى دالامات پاشا. ئەو كاتە يەلىناى مەزەدار لە باخچەى قەلادا پياسەى دەكرد. پاكار و كەنیزەك لە چواردەورى ھالابوون. گورگە بۆر گوتى: (میر ئیقان، ئەمجارە بروات پى ناكەم، لەبەر ھەندى من دەچم و تۆش بگەرىپۆھ مالى، پاشان دەتگەمى.)

ئىدى میر ئیقان چۆنیا پى گوتبوو واى كرد و بەرەو مال گەراپەو. گورگە بۆرىش بە كەلەمبازىك لە دیواری قەلای ئاودیوو بوو - لە نىزىك ئەو شوپىنەى شازادە پياسەى لەگەل دەست و پىوھندان دەكرد، خۆى لەپەنا دار و دەوھنان شىردەو. لە ناكاو گورگە بۆر لەپشتەو پەلامارى شازادەى دا و لەناو كەنیزەك و پاكارانى رارفاند و ھەلى داپە سەرپشتى خۆى. ھىندەى چا و بتروو كىنى لە دیواری قەلای ئاودیوو كرد. میر ئیقان ملی رىگەى گرتبوو بەرەو مال دەگەراپەو، ھىندەى نەبرد گورگە بۆر بەخۆى و يەلىناى مەزەدارى سەر پشتى گەیشتنى. میر ئیقان لە خۆشيانە گەشاپەو. گورگە بۆر فەرمانى دا: (خىراپە خۆت ھەلە سەر پشتەم، پى دەچى سەریان لەدوونابىن.)

گورگه بۆر به کلک راوهشاندنیک به ئاسمان كهوت. مير ئيفان و يه ليناى مه زهدارى له سهر پشت بوون، ده تگوت بايه. رۆژ به رۆژ، شهو به شهو ئاسمانى تهى ده كرد. به سهر دارستان و لير هواران، به سهر گۆم و پروباران، كلکه کولکنه کهى کردبووه، وهک گهسک لى دهخشاندن. تا گهيشتنه ههوارى ميرنشینی کوزمان پاشا. به لām مير ئيفان له جياتى شادى، خه مى له دل بار بوو.

گورگه بۆر گوتى: (چى رووى داوه مير ئيفان؟)

(چى بلیم گورگه بۆر، چه ندى سهر دینم و سهر ده بهم نازانم چۆن يه ليناى مه زهدار به ئه سپیک بگۆرمه وه. چۆن شتى وا ده بى؟)

(خه مت نه بى مير ئيفان، مه گهر گورگه بۆر نه بم ده نا نايه لم نهو كچه جوانه له ده ست بچى. ده يشيرينه وه. من ده چمه كليشه ي يه ليناى مه زهدار و توش بۆ كوزمان پاشام ببه.)

يه ليناى مه زهدارىان له زنجىكى نيو دارستانىك شيرده وه. گورگه بۆر كه له م بازىكى دا و هه ستايه سهر پاشوو. كتومت چوو شيوه ي يه ليناى مه زهداره وه و مير ئيفان بۆ كوزمان پاشا برد. كوزمان پاشا له خوشيانه شاگه شكه بوو و گه ليكىشى سوپاس كرد، وهك چۆن به لىنى دابووئى - ئه سپى يال و بژ زيرين و ريشمه كهى دايه ده ستى.

مير ئيفان خۆى هه لدايه سهر پشتى ئه سپه كه و گه رايه وه دارستان بۆ لای يه ليناى مه زهدار. له وئيش يه ليناى مه زهدارى هه لدايه پاشكۆى ئه سپه كهى و به ره و مال مى رىگه ي گرت.

له ولاشه وه كوزمان پاشا به خۆكه وتبوو، سه رگه رمى ماره برين و گواستنه وهى يه ليناى مه زهدار بوو. زه ماوه ند و شايى نهو رۆژه تا ئيواره دريژه يان كيشا. كوزمان پاشا ئيوارى ده ستى بووكى گرت و برديه په رده وه، له ناو جى ناورى له بووك دايه وه چ ببينى، زه رده خه نهى گورگىكى بۆرى هاته بهرچاو. كوزمان پاشا زىلكى رژا و له هۆش چوو. گورگه بۆرئيش وهك تيسكهى

تفنگ بۆی دەرچوو.

هیندهی نهبرد گه‌یشته‌وه میر ئیقان و شازاده. به‌لام وی دەرچوو میر ئیقان گه‌لیک مگیزی له‌جی نه‌بی. گورگه بۆر لئی پرسی: (ها میرم بیر له‌چی ده‌که‌یه‌وه؟)

(برا چه‌ندی بلئی خه‌بارم. مخابنه‌ئو ئه‌سپه‌ جوانه به مه‌لیک بگۆرینه‌وه.) گورگه بۆر کلکی راوه‌شاند و گوتی: (ته‌نگاو مه‌به میر ئیقان، بیر له چاره‌سه‌ریک ده‌که‌مه‌وه.)

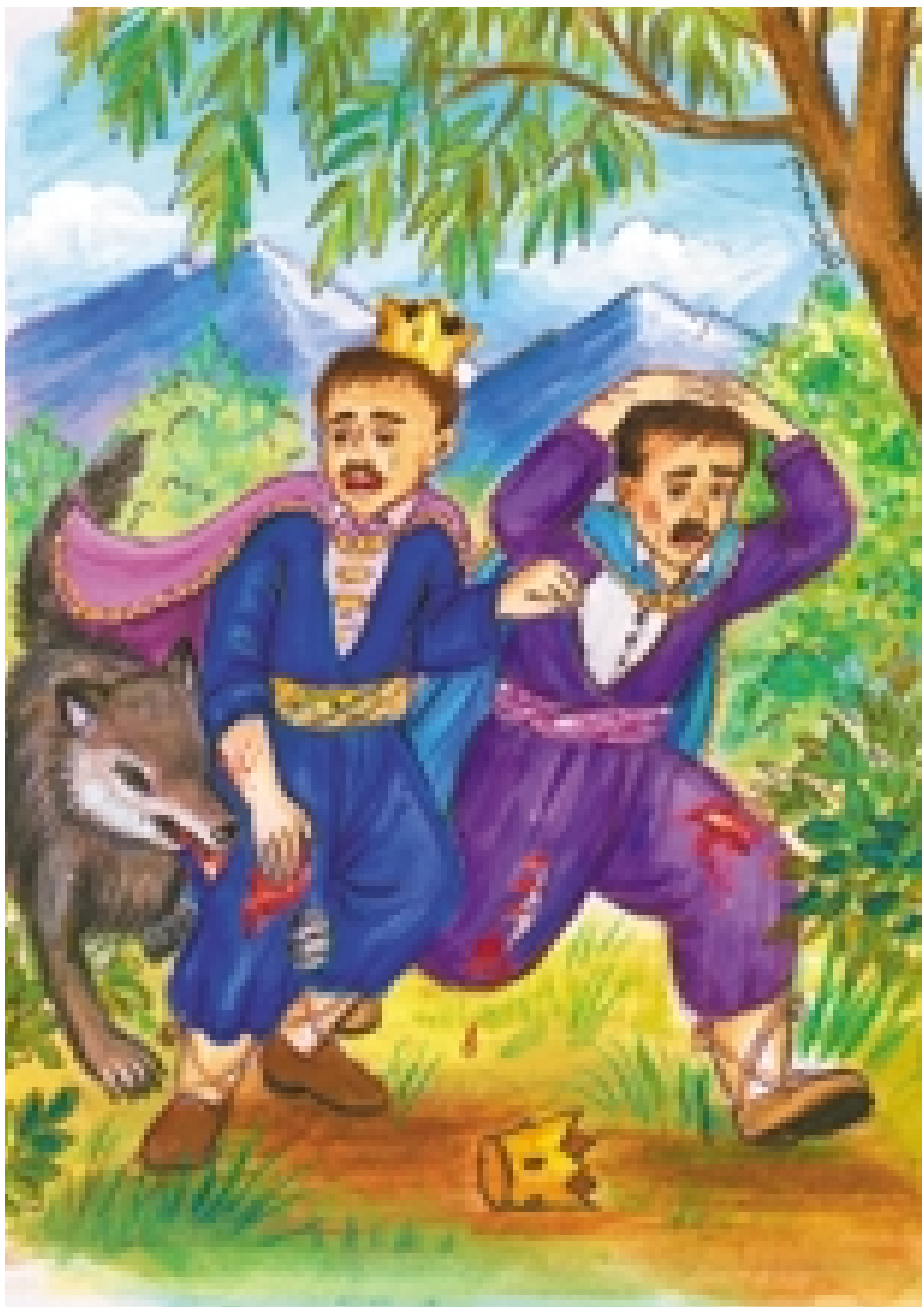
هر که گه‌یشتنه‌ قه‌لای ئه‌فرۆن پاشا، گورگه بۆر گوتی: (ئه‌سپه‌که و یه‌لینای مه‌زه‌دار ده‌شپیرینه‌وه. من ده‌چمه شپۆه‌ی ئه‌سپه‌که و تۆش بۆ پاشام بیه.)

ئه‌سپه‌که و یه‌لینای مه‌زه‌داریان له دارستانه‌که‌دا شپیرده‌وه. گورگه بۆر که‌له‌مبازیکی دایه ئاسمان و خۆی هه‌لدا سه‌ر پاشووان. ئیدی ئه‌سپی یال و بژ زپیرین له‌به‌رده‌می میر ئیقاندا رسکا.

میر ئیقان ئه‌سپه‌که‌ی بۆ ئه‌فرۆن پاشا برد. پاشا به‌ده‌سگیربوونی ئه‌سپی یال و بژ زپیرین شاگه‌شکه بوو. به‌دلیکی خۆش - وه‌ک به‌لینی پی دابوو مه‌لی ئاگرین و هیلانه‌که له‌جیاتی ئه‌سپه‌که دایه میر ئیقان. میر ئیقان گه‌رایه‌وه دارستان، یه‌لینای مه‌زه‌داری سواری پشتی ئه‌سپه‌که‌ی کرد، خۆیشی مه‌لی ئاگرین و هیلانه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه گرت، لئی دا سواریبوو و به‌ره‌و مال داکش.

ئه‌فرۆن پاشا فه‌رمانی دا ئه‌سپه‌که‌ی بۆ بپین، هر که ویستی سواری ئه‌سپ بی، ئه‌سپه‌که له شوینی خۆی بووه گورگیکی بۆر. پاشا له‌ترسان هه‌تره‌شی چوو و یه‌کسه‌ر له ئه‌سپه‌که که‌وته خوار. گورگه بۆریش ده‌رپه‌ری و هینده‌ی پی نه‌چوو گه‌یشته‌وه میر ئیقان. گورگه بۆر گوتی: (پێویسته ئیستا به‌جیت بپلم میر ئیقان، ئیتر ناتوانم له‌گه‌لت بپم.)

میر ئیقان له ئه‌سپه‌که‌ی دابه‌زی و سی جاران سه‌ری پیز و نه‌وازی بۆ گورگه بۆر داناند.

(با جودابوونه و هومان له دلت نه بیته گری میر نیقان، هیشتا به که لکت دیم.)
گورگه بۆر گوتی.

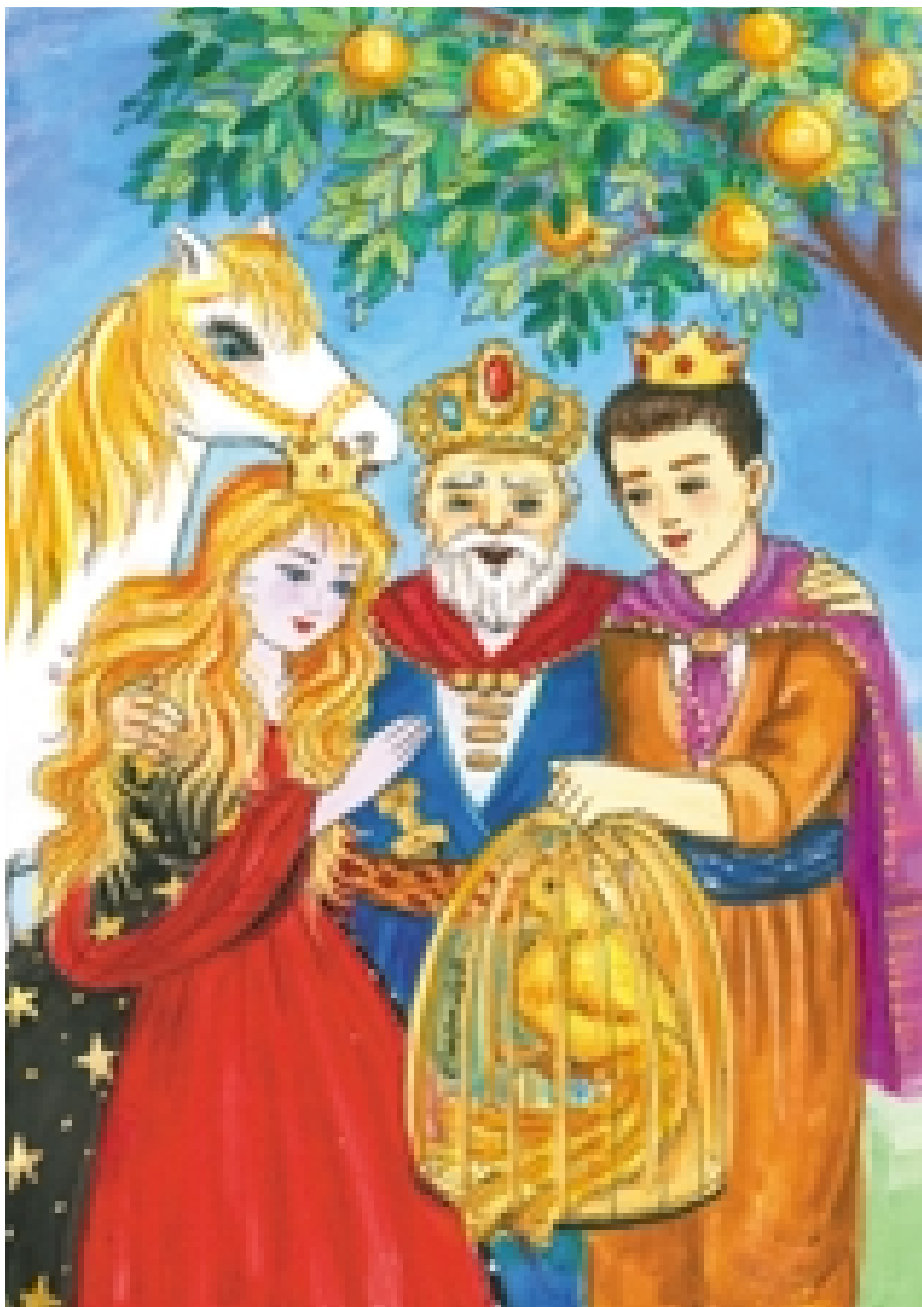
میر نیقان سه رسام بوو. له دلی خویدا گوتی: (به که لکی چیی ترم دیی
گورگه بۆر، تو هه موو نیازیکت بۆ به دی هی نام.) به لام وهک پیاویکی ژیر
بیرهکانی له دلی خویدا هیشته وه.

میر نیقان سواری ئەسپی یال و بژ زیرین بوو و جاریکی تر به ری که وته وه.
نیوه رۆ گه یشتنه که وشه نی میرنشینی باوکی. میر نیقان بریاری دا تاویک
پشوو بدهن. له ئەسپه که یان دابه زین. له ته نانکیان پی مابوو زۆر به له زه ته وه
خواردیان و ئاوی کانیاویان به سه ردا کرد. له سه ر گیا په که راکشان تاویک
بنوون. میر نیقان له شیرینی خه ودا بوو، برایهکانی گه یشتنه سه ری. گه لیک
ئەم لاو ئەولایان کردبوو، دوور و نیزیک رۆیشتبوون، چوو بوونه ولاتانی
هه نهران، به لام هیچیان به هیچ نه کردبوو و به دهستی به تال گه رابوونه وه. میر
نیقانیس وا لی ره له بهر پییان راکشابوو و دهستکه وته کانیشی به ته کیه وه بوون.
بریاریان دا بیکوژن و دهستکه وتهکانی بهن.

میر نیقانیان کوشت، یه لینای مه زه داریان هه لدا په سه ر پشتی ئەسپه که و
هی لانه زیرینه که و مه له که شیان هه لگرت و به ره و مال رۆیشتن. گه فیان له
شازاده کرد ئەگه ر بیتو ورته ی له زار بیته دهر ئەوا به دهرده که ی میر نیقانی
ده بهن.

میر نیقان له وێ له سه ر گیا که وتبوو. سیسارکه که چه لیش به ئاسماندا
ده خولانه وه. له ناکاو گورگه بۆر په ویدا بوو، پری دایه بیچوو سه سیسارکه
که چه لیک و رفاندیه لای دایکی و گوتی: (دایکی برۆ هه ندیک ئاوی ژیان و
مردنم بۆ بیته. هه رکتای هی نات بیچوو هه که ته دهمه وه.)

دایکه سیسارک هه لفری و دوا ی تاویک ئاوی ژیان و مردنی هی نا. گورگه
بۆر هه ندیک ئاوی مردنی پرژانده سه ر برینهکانی میر نیقان و دهموده ست
برینهکانی سا ریژ بوونه وه. پاشان هه ندیک ئاوی ژیانی پرژانده سه ر میر نیقان

و چاوی پئی هه ئینا .

میر ئیفان سهیریکی دهو روپشتی خۆی کرد و گوتی: (خهویکی چاکم لی که وتبوو.)

گورگه بۆر گوتی: (چاک وا چاک! ئەگەر نه هاتبايه م جارێکی تر به ناگا نه ده هاتییه وه، براهه دلسۆزه کانت تۆیان کوشت و دهستکه وته کانیا ن بردیت و به ره وه قه لای باوکت هاژوايان. ئەگەر ده ته وی زوو فریاکه وین، خیرابه خۆت هه لده سه ره پشتم.)

دوای تاویک گه یشتنه براهه کانی میر ئیفان. گورگه بۆر په لاماری دان و کهل و کۆمی کردن و پارچه کانی به ناو زه ویوزاردا بلاوکردنه وه. میر ئیفان سه ری پیز و مالئاوایی بۆ گورگه بۆر دانواند.

میر ئیفان به سواری ئەسپی یال و بژ زیرین گه راپیه وه مال. یه لینای مه زهداری هاویشت بووه پاشکۆی ئەسپه که ی، مه لی ئاگرین و هیلانه زیرینه که یشی به دیاری بۆ باوکی هی نا بوو. به رهنده ی پاشا دلای به م دیاریانه کراهه وه. میر ئیفان هه موو شتیکی ده رباره ی ده رده سه ری پیکه و گورگه بۆر و براهه کانی بۆ باوکی گێرپیه وه. چۆن کاتی میر ئیفانیا ن له خه ویدا کوشت و، چۆن گورگه بۆر به هانای گه یشت و تۆله ی لی کردنه وه و کهل و کۆمی کردن و پارچه کانی دانه ده م په شه با.

به رهنده ی پاشا تاویک داما به لام هینده ی نه برد که یفی هاته وه. میر ئیفان، یه لینای مه زهداری له خۆی ماره کرد و گواستیه وه. پاشی ئەوه گه لیک به خۆشی و شادی ژیا ن.